

RAAD VOOR
VREEMDELINGENBETWISTINGEN ARREST

nr. 883 van 20 juli 2007 in de
zaak X/ IVde Kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 18 juli 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 13 juli 2007 houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 juli 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juli 2007 om 12.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DELFT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

.1. Op 13 juli 2007 werden door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing genomen houdende *"Bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidberoving te dien einde."*

.2. De motivering van de eerste beslissing luidt:

"Artikel 7, eerste lid, 1 ° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van.... Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden. Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een

verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf".

2. Verzoeker vordert in zijn verzoekschrift van 18 juli 2007 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de beslissing *"Bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens van 13 juli 2007"*

3. Overeenkomstig artikel 71, tweede lid van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 is de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de plaats van vasthouding en is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd. De Raad beperkt zijn onderzoek dan ook tot de beslissing *"Bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens"*.

4. Krachtens de artikelen 39/82, §2, van de vreemdelingenwet en 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 13 juli 2007 aan verzoeker op dezelfde dag betekend werd.

Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op 18 juli 2007 ingediend.

Er kan bijgevolg worden geacht dat verzoeker alert en diligent heeft gereageerd.

6. Volgens het verzoekschrift luidt de feitelijke uiteenzetting als volgt:

"Verzoeker is afkomstig uit Marokko en heeft de Marokkaanse nationaliteit. Verzoeker is het land binnengekomen in 1995, waar hij op 1 december 1995 huwde met mevrouw A. Naar aanleiding van dit huwelijk, heeft verzoeker het verblijfsrecht verkregen in België. Na 5 jaar huwelijk is echter op 06.12.2000 dit huwelijk nietig verklaard, omdat werd geoordeeld dat dit huwelijk een schijnhuwelijk was. Als gevolg hiervan is de verblijfskaart van verzoeker op 20.02.2001 ingetrokken. Hij heeft toen een bevel om het grondgebied te verlaten ontvangen. Verzoeker is echter in het land gebleven. In 2001 heeft verzoeker immers studies aangevangen, aan de UIA.

Op 17.09.2003 behaalde hij de "Academische graad van gediplomeerde in de aanvullende studie van de internationale politiek". Daarnaast heeft verzoeker ook een opleiding gerechtstolk en -vertaler gevolgd, waarvoor hij op 28 juni 2002 geslaagd is. In de buitengewone openbare terechtzitting van de Eerste B kamer voor de burgerlijke zaken van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 27 juni 2002, heeft hij de eed als beëdigd vertaler voor "mondelinge en schriftelijke vertalingen van het Nederlands naar het Arabisch en omgekeerd" afgelegd. Sindsdien was verzoeker tolk voor: het Hof van Beroep te Antwerpen, het Vrederecht, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, de Jeugdrechtbank te Antwerpen.

Op 28.08.2006, is verzoeker dan uiteindelijk voor de tweede maal getrouwd, met mevrouw B die de Belgische nationaliteit bezit en van Marokkaanse afkomst is. Verzoeker heeft mevrouw B. te Antwerpen, leren kennen, maar het huwelijk is voltrokken te Marokko, met name te Rabat. Om het land niet te moeten verlaten is verzoeker "met de handschoen getrouwd". Kort na het huwelijk is mevrouw B. zwanger geworden. Alles was toen nog in orde binnen het huisgezin. Maar in januari - februari 2007 is een probleem in de relatie opgedoken, en is er hevige ruzie ontstaan tussen mevrouw B. en verzoeker. Verzoeker heeft hierbij het echtelijk dak moeten verlaten. Intussen was het onderzoek bezig om het Marokkaanse huwelijk alhier te erkennen. Daarbij werd mevrouw B verhoord. Mevrouw B. heeft misbruik gemaakt van de situatie, en heeft gesteld tegen de verbalisanten dat het een schijnhuwelijk zou betreffen. Zij is op haar woord geloofd, mede in acht genomen het verleden van verzoeker. Zodoende is het huwelijk niet erkend door de Belgische overheid. Op 13 juli 2007 is verzoeker dan uitgenodigd geweest bij de stadsdiensten. Bij zijn vertrek is hij aangehouden en ontving hij een "Bevel het grondgebied te verlaten met beslissing tot terug leid ing naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde". Verzoeker werd van zijn vrijheid beroofd, en is overgebracht naar het gesloten opvangcentrum te 8200 Brugge."

7. Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing van 6 februari 2001 (zie sub.6) houdende het bevel om het grondgebied te verlaten als volgt luidt:

"Artikel 7, alinea 1-3° van de wet van 15 december 1980: heeft door zijn gedrag de openbare orde geschaad. Trad in het huwelijk met een Belgische onderdane met als enige bedoeling zijn verblijfstoestand te regulariseren. Dit huwelijk werd bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen op 6 december 2000 vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk."

8. De Raad stelt vast dat verzoeker tegen de beslissing van 6 februari 2001 sub 7, indertijd bij de Raad van State een vordering tot schorsing en tot nietigverklaring heeft ingediend.

Bij arrest nr. 138.115 van 7 december 2004 heeft de Raad van State de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen. Voormeld bevel is definitief geworden zodat het uitvoerbaar is.

9. De uitvoerbaarheid ervan staat los van de thans bestreden beslissing zodat de verzoeker bijgevolg nog steeds gerepatrieerd kan worden, mocht de schorsing van tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing worden bevolen (R.v.St., 159.422,31 mei 2006).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en zeven door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS.

M. BONTE

